

בחברון חוגגים את
יום שחרור העיר

8

בין המוס לקרמל

6

מירי צחי מוציאה
אלבום תמונות חדש

4

הרב רובי בן אביאל
רב היישוב כרמי צור

זוהי הערה חינוכית משמעותית שמבקשת לומר שהעובדה שלחברך או לכל אדם אחר, יש ערך מיוחד נשגב ונישא. אין משמעות הדברים שאין לך כל ערך. שים לב לערך שלך, אל תשכח את הקדושה והמעלה המיוחדת לך, דע את מעלתך ושמח בחלקך, ה' שוכן גם בקרבך.

המפגש עם נשיאות ורוממות וייחודיות שבת לוי שממנו הכוהנים, מציף ומעלה שאלות נוספות, כגון: האם הקדושה תלויה בהולדה? האם היא ירושה? המציאות של קדושה שעוברת על בסיס תורשתי, מולד, עשויה ליצור ייאוש בקרב ישראל או חוסר התאמצות בבעל הקדושה מלידה, מציאות

בסיום נשיאת ראשם של בני לוי המופקדים על עבודת הקודש בבית המקדש, מופיע ציווי לכל ישראל לשלח מחוץ למחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש, מה פשר הסמיכות של הציווי הזה לנשיאת ראש בני גרשון ובני קהת? האלשיך הקדוש מבאר שהמפגש של עם ישראל עם ייחודיותו ומעלתו של שבת לוי, יכולה לגרום בעם ישראל להבנה מוטעית כאילו בשבת לוי יש קדושה ומעלה. אך באה מיד התורה ואומרת לכל ישראל, יש גם בכך קדושה ומעלה ולכן עליכם לשלוח מחוץ למחנה צרוע, זב וטמא לנפש "ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שוכן בתוכם".

על הפרשה - נשא

כל ישראל קדושים

השבוע אנו מציינים 52 שנים לשחרור ירושלים, יהודה, שומרון, בקעת הירדן והגולן. עיון במסמכים מימי מלחמת ששת הימים, הנמצאים בארכיון המדינה, מעלה תמונה מעניינת באשר לגורל של יהודה ושומרון והעיר חברון. ללא ההחלטות האמירות והיצירתיות של חברי ועדת השרים לענייני ביטחון, אולי גבולות מדינת ישראל היו מעט שונים מכפי שאנו מכירים אותם היום. השבוע בישעמדה - הפרוטוקולים של מלחמת ששת הימים.

המשך בעמוד הבא >

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
20:22	19:18	חברון	20:25
20:26	19:22	שכם	20:28
20:26	19:13	באר שבע	20:30
19:03	19:24	ירושלים	19:17
19:03	19:24	חל אביב	
19:17		חיפה	

זמני השבת

< המשך בעמוד 3

מומלץ לטייל איתו יחד עם
המדריך החשוב של האזור - התנ"ך

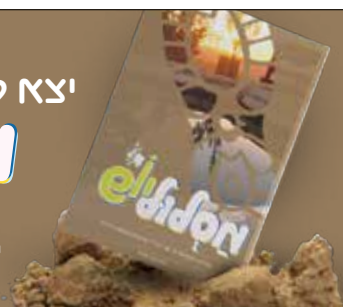
מחיר מבצע לרגל ההשקה 30 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

* כולל דמי משלוח

יצא לאור
elishon

מדריך המסלולים של
יהודה ושומרון ובקעת הירדן

השר מ. בגין:

לרעתי, הדבר הדחוף ביותר הוא שהרמטכ"ל יתן הוראה לכוחותינו, אם הם עדיין לא נכנסו לחברון - להכנס. אם עדיין לא הגיעו לירדן, מכל נקודה שהם נמצאים - להגיע לירדן.

לעצור את הכוחות. שר הביטחון דיין מציע הצעה מעניינת: "כאשר אנחנו נאמר כן להפסקת האש, אנחנו צריכים באותו הזמן להגיד שיש לנו כוחות בשארם-א-שייח', אנחנו מוכרחים לקיים קשר אתם". דהיינו, דיין מציע לומר שהכוחות נמצאים במקום יותר עמוק מכפי שהם נמצאים באמת, כדי שלאחר הפסקת האש לא יאמרו כי נעשתה כאן הפרה.

רב אלוף יגאל ידין מנצל את האמירה של דיין ומציע לאמץ את אותו הדבר לגבי החזית הירדנית ביהודה ושומרון וחברון: "לכן אני מציע הצעה כזאת, וזה אולי יראה קצת כאילו שקר מצדנו, אם אנחנו מודיעים על הפסקת-אש הערב, אבל ברור שאם הם ילחמו נגדנו, לזה נלך. אני מציע שעד כמה שאפשר להודיע הלילה ברדיו איפה אנחנו נמצאים, במקומות שלא הודענו עליהם קודם, שאנחנו כבר נמצאים שם, זה חשוב מאוד. לדוגמה, אינני יודע אם אנחנו כבר בתוך חברון או במבואות חברון, אבל אם הידיעה על כך תופיע פתאום מחר בצהריים, שכוחותינו הגיעו לחברון, זה יועמד בצורה משוועת כנגד ההחלטה כאן. אני לא רואה שום קושי שהערב תהיה קודם כל הודעה שכוחותינו נמצאים בכל הגדה המערבית. קודם כל, יש חשיבות בקביעת העובדה, ואז, אם אנחנו מתנועעים שם או יורים, איש לא יידע. לא צריך להודיע על השעות, צריך להודיע שנכנסנו לחברון. לגבי החזית הירדנית, הדבר נראה לי ללא קושי, כי מבחינה צבאית אנחנו נמצאים בכל הגדה המערבית."

ידין ממשיך בתחבולה התקשורתית: "אני מציע, פרט להודעות הערב, על המקומות שבהם אנחנו נמצאים, כדי מחר לא להודיע זאת, להוסיף את המשפט הזה: מה יהיה אם הצד השני לא ישמור על הספקת האש? אני הייתי אומר, עם זאת שנתנו לכוחותינו הוראה להפסיק את האש, אנחנו נגיב בכל הכוח על כל פעולה צבאית שתיעשה נגד כוחותינו. זה משאיר אז בידינו את כל הכוח."

ראש הממשלה אשכול עונה לו: "השאלה היא מה ימסור מר לבבי לשר אבן. אם האחרים יסכימו להפסקת אש נשמח גם כן להפסיק. נדמה לי שטוב להיאחז בעובדה שגם ירדן הודיעה על הפסקת אש."

ידין: "אם תיקדם לכך הודעה שאנחנו שולטים בכל הגדה המערבית. זה חשוב."

ראש הממשלה אשכול: "אינני מתנגד לזה". שר הדתות זרח ורהפטיג מסכם את הדיון: "יחד עם ההודעה ברדיו, שאנחנו מסכימים להפסקת האש, אנחנו צריכים להודיע איפה אנחנו נמצאים."

אני רוצה לנמק הצעה זו משום נוסח ההחלטה של מועצת הבטחון. הבוקר עוד לא היה ברור לנו מה כתוב בה, כאשר בעברית היה כתוב: פעולות איבה, ובאנגלית תירגמנו זאת למושג HOSTILITY - הנוסח המקורי של החלטת מועצת הבטחון אומר: ALL MILITARY ACTIVITIES, זה מושג הכולל תנועות צבא, ולא רק לחימה. לכן, אסור לנו, לפי דעתי, לאבד אפילו רגע אחד, אסור להשאיר אנקלאווה בין השטח שאנחנו מחזיקים בו לבין הירדן. אסור ששטח מסויים לא יהיה בידנו."

בסיום דבריו, פונה שר הפיתוח ושר התיירות משה קול לבגין ואומר לו: "הבעיה היא סיני". בגין: "לא שכחתי את סיני, אבל לגבי ירדן, לדעתי זה הדבר הדחוף ביותר. אנחנו יכולים לעשות זאת ללא כל שפיכת דמים. עכשיו אסור לנו לאבד אף רגע. אתמול היה יוכוח אם לרדת ליריחו. שר הבטחון הציע אמש, שלא נרד לעתה עתה לתוך יריחו, אלא נישאר על הרכס ונעמוד. זו היתה התכנית. היות והרמטכ"ל אינו יכול לומר לנו ברגע זה אם הכוחות שלנו כבר הגיעו לחברון, אני אומר שעלינו להגיע לחברון ועד לירדן."

חברי הוועדה מקבלים את דבריו של בגין, ובשל כך מתכננים כיצד גם ניתן להגיע להסכם להפסקת האש, שהרי מועצת הבטחון אינה משאירה להם ברירה גדולה, אך גם במקביל להגיע לגבול הירדן ולכבוש את חברון עד תום שר הבטחון משה דיין (מי שלאחר המלחמה ירצה להחזיר את המפתחות של מערת המכפלה בחברון לוואקף הירדני), אומר כי אין בעיה להגיע לחברון ולנהר הירדן תוך כדי שעות הדעיכה של הלחימה לאחר כניסת הפסקת האש לתוקף. הוא טוען כי רוב הכוחות הירדנים נמצאים מעבר לנהר בכל מקרה, והכוחות הקטנים שעוד נשארו באזור לא צריכים להטריד את הוועדה: "בגדה המערבית אנחנו במצב שאנחנו יכולים עד לזמן של הפסקת האש להגיע לירדן בכל המקומות ובכל הקומבינציות, אלא שזה יקח זמן. אם ניכנס לשם אחרי שעת האפס, זה גם כן מסודר. כל הכוחות של השריון הירדני הם מעבר לגבול הירדני, גם של חברון וגם במקומות אחרים. גם אם נשארו להם שם יחידות חיל רגלים שמנסות לברוח, אנחנו ניסע בשריון שלנו, וזה בכל זאת קצת יותר מהר, אז זה פחות או יותר מסתדר."

כעת הדברים מסתבכים מעט. כאשר צריך לנסח את ההודעה שתימסר למועצת הבטחון עולה בעיה - ישראל רוצה להגיע עד לשארם-א-שייח' שבקצה חצי האי סיני, אך לא תספיק להגיע לשם עד שעת כניסת הפסקת האש לתוקף ותצטרך

בימים אלה אנו מציינים את שחרור ירושלים וחבלי יהודה, שומרון ובקעת הירדן במלחמת ששת הימים. אולם עיון בפרוטוקולים מדיון ועדת השרים לענייני ביטחון שהתכנסה ביומה השלישי של המלחמה לדון בתנאי הפסקת האש של מועצת הבטחון, מעלה את החשש ששרר בין שרי הממשלה שלא נצליח להגיע עד לנהר ירדן. העיון בדברי הימים, אשר מסווג תחת הסיווג "סודי ביותר", מראה את הרגעים בהם שמו לב בדיון הוועדה כי ייתכן והפסקת האש תשאיר את מדינת ישראל מחוץ לכל שטחי יהודה ושומרון.

בישיבה המתוחה, שכונסה בשעה 21:00 ב-7.6.67 בתל אביב, נכחו ראש הממשלה דאז לוי אשכול, שר העבודה יגאל אלון, שר הביטחון משה דיין, השר מנחם בגין, הרמטכ"ל יצחק רבין, היועץ לראש הממשלה יגאל ידין ועוד. בדיון, מפרט מנכ"ל משרד החוץ אריה לבבי על פנייתו של נציג מועצת הבטחון למדינות המשתתפות במלחמה להגיע להסכם הפסקת אש עוד באותו הלילה. מנחם בגין, שר ללא תיק באותה תקופה, מבקש שעוד לפני שתדון הוועדה על הפסקת האש, לשמוע מהרמטכ"ל רבין על "המצב הצבאי", כפי הגדרתו.

רבין סוקר את מצבו של צה"ל בכל חזיתות הלחימה בצפון ובדרום. בנוגע לחזית המזרחית, ביהודה ושומרון, אומר רבין: "בית לחם, גוש עציון בידינו. אנחנו במרחק קטן מחברון, וכאן אין בעיה. הלגיון ברח, אין באזור זה צבא, ואנחנו ידועים [הטעות במקור] שכל הנכבדים של חברון נשארו במקום, והם החליטו שאם יבוא לשם צבא ישראלי, הם ישתדלו לשתף פעולה". יועצו הביטחוני של ראש הממשלה, האלוף יגאל ידין, קוטע את רבין ומעדין אותו: "עכשיו אני כמעט בטוח שהצבא כבר הגיע לחברון". רבין עונה לו: "שם אין נגד מי להלחם, אולי יש צלפים. בגשר דמיה ראינו שאנשים בורחים, התעכבנו ולא נכנסנו לתוך הכפר. בשכם, רמאללה, בית לחם, ג'נין, טולכרם, קלקיליה ולטרון סגרנו על הצבא מלמעלה, יכול להיות שהם יברחו בלילה". השיח הזה מקפיץ ממקומו את השר בגין, אשר מבחין כי יש כאן יתרון צבאי שאינו מנוצל. לפי דברי רבין, עוד טרם הגיעו הכוחות לחברון ולנהר הירדן - גבול חשוב מבחינה אסטרטגית - דבר שבהכנסה של הפסקת אש לפועל יעצור את הכוחות וייקבע גבולות שאינם מספקים.

מנחם בגין: "לדעתי, הדבר הדחוף ביותר הוא שהרמטכ"ל יתן הוראה לכוחותינו, אם הם עדיין לא נכנסו לחברון להכנס. אם עדיין לא הגיעו לירדן, מכל נקודה שהם נמצאים להגיע לירדן.

היא חידוד יסוד הבחירה החופשית, העמל והיגיעה, "והתקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך" ויגעת ומצאת תאמין. הכלל הגדול לתנועה הישראלית של האומה ושל הפרט, לעלות מעלה מעלה ולצעוד רק קדימה, מורכב משני עקרונות אלו - ידיעה וגבורה - הכרת מעלתנו כאומה וכיחידים ומוכנות להתייגע, להתאמץ, להתגבר. יזכנו ה' להכיר כולנו את שייכותנו לתורה ולזכות להיות קובעי עיתים לתורה ועמלי תורה.

החשובות הרבים אשר בקשו בני האדם הרי זה נתקדש קדש קדשים". עומדים אנו בשבת שבסמוך לה, יום מתן תורתנו ואנו נפגשים כאן עם שתי הערות חינוכיות משמעותיות ביותר ביחס למתן תורה. הראשונה, היא הכרת הגודל והשייכות שבכל יהודי לתורה, ללימודה ולעמלה. כל ישראל חייבים בלימוד תורה ולכל יהודי ויהודי יש חלק בתורה כפי שאנו מתפללים "ותן חלקנו בתורתך". מעבר לכך, כותב הרמב"ם בהלכות תלמוד תורה, שכתר תורה שהוא עליון מכתר מלכות ומכתר כהונה, מונח בפני כולם וכל הרוצה ליטול יבוא ויטול. ההערה השנייה,

הקדושה מלידה עשויה למעט מערך הבחירה החופשית, מערך העמל והיגיעה. לכן, בצמוד לנשיאות ורוממות שבט לוי, אנו גם פוגשים בפרשתנו את פרשת נזיר, המבקשת ללמדנו שביד כל איש ואיש לקדש עצמו ולהתרומם מאוד מאוד עד רמה של איסור טומאה למת כמו לכהן הגדול. וכך כתב הרמב"ם בסוף הלכות שמיטה ויובל על החפץ להתקדש: "ולא שבט לוי בלבד, אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו, והבינו מדעו להיבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעבודו, לדעה את ה' והלך ישר כמו שעשהו האלקים ופרק מעל צווארו עול

נשקהילה ובית נפגשים

30 דקות בלבד מירושלים

בית צמוד קרקע בהזדמנות

עכשיו בכוך השחר

דו משפחתי 122 מ"ר

1,204,000 ₪

בלבד

היום אתם לא צריכים לחלום על בית עם גינה וקהילה מקסימה במרחק נגיעה מירושלים, הישוב כוכב השחר הנמצא במרחק 30 דקות בלבד מירושלים ונמצא בתנופת בניה ועשייה.

קהילה חמה ומגוונת

30 דקות מירושלים
15 דקות ממרכז הקניות שער בנימין

בית דו משפחתי
צמוד קרקע 122 מ"ר

• לפרטים אמיר •
054-2048322

1-800-260-240 | מרכז מידע אמנה
www.amana.co.il

מירי צחי ביום צילום שגרתי

אלפי תמונות שצילמה בחרה צחי כמה מאות תמונות ויצרה מהם את הספר "קטיפ" - תשעה ימים באב". הספר יצא באמצע שנת 2006 והציג את תוכנית ההתנתקות על כל שלביה מזווית המצלמה של צחי.

גם ספרך החדש "אדמה בלב אדם" מלא במנעד רחב מאוד של סיטואציות אנושיות, הפעם משני צידי המתרס. זה בכוונה?

"כשם שתיעדתי פינויים קשים וכאובים, כאב וסבל בצד היהודי של המתרס, סיקרנו אותי גם סצנות אנושיות בצד הפלסטיני. ענינו אותי מפגשים אנושיים בזמן שחרור מחבלים בין המחבלים לבני משפחותיהם. הייתי נכנסת לרמאללה ולחברון בביגוד סמוי על מנת לצלם ולתעד מה קורה בצד השני. ראיתי דברים נוגעים בכל מקום בו הייתי. כולל אמא שפוגשת את בנה ששוחרר, מחבלים שפוגשים את ילדיהם לאחר שנים של פירוד ונתק".

אני יודעת שגם נפגעת לא אחת בעצמך

"יש סיכון מסוים במקצוע שלי, אין ספק. עברתי דברים לא פשוטים במהלך השנים. לא פעם מצאתי את עצמי מתמודדת לבד בסיטואציות לא פשוטות, הן מבחינה אנושית והן מבחינה מקצועית. באירועי האלימות החמורים בקלנדיה, נכנסתי פינמה לעומק על מנת לתעד את הצד הפלסטיני וחטפתי לא רחוק ממני רימון גז, הרגשתי שאני נחנקת ואין לי אוויר, ממש לא הצלחתי לנשום. דיברתי באנגלית כמובן כדי לא להזדהות ומספר ערבים הכניסו אותי לביתם. דאגו לי, וניטרלו את אדי הגז עם בצל".

מעבר לסיכון הפיזי שיש בעבודתך, התפרסמת בעבר בשל פסק דין חדשני על תמונות שסירבת להעביר למשטרה

ב-13 בדצמבר 2011, במהלך אירוע של חדירת מתנחלים לחטמ"ר אפרים, צילמתי תמונות מהאירוע. המשטרה גילתה זאת ודרשה שאמסור לה אותם בטענה שהצילומים דרושים כדי לגלות את האחראים לכך. אני סירבתי לכך, בטענה שהדבר עלול לפגוע בפרנסתי ולמנוע ממני את האפשרות לצלם במקומות דומים בעתיד. בית משפט השלום קיבל את דרישת המשטרה ודרש

לתעד את כל ההתרחשויות סביב אוסלו, מכל הכיוונים. הייתה תקופה סוערת מאוד ולא הפסקתי לצלם. בשנת 1997 הקימו את עיתון 'מקור ראשון' ואני שלחתי מספר עבודות שלי לעורך דאז, עופר שפירא. שלחתי גם צילומים של עבודות פלסטיות שלי וצילומים פוליטיים, עופר התלהב ופרסם מיד וכך התקבלתי למקור ראשון. זו הייתה העבודה הראשונה המסודרת שלי כצלמת".

את ממותגת מאוד כצלמת התיישבות ופוליטיקה. איך הגעת לזה?

"הסכמי אוסלו וחוויות רבות שראיתי במו עיניי, גרמו לי לראות את הדברים בצורה אחרת. ראיתי בהתיישבות של יהודים ביישובי יהודה ושומרון ובעבר גם בחבל עזה, משימה לאומית. עלתה בי המוטיבציה לתעד את החיים שם, הרגשתי הזדהות עמוקה עם המתיישבים. התחברתי לאידיאלוגיה והיה לנו ניסיון ממשי להצטרף למפעל הגדול הזה בעצמנו, היינו ממקימי הישוב ענתות לפני 30 שנה, אך לצערנו הקבלן ברח ולא נותר לנו כסף אז החלום שלנו נגזז וחזרנו לירושלים.

למעשה, כל ההיסטוריה המקצועית שלי נקשרת עם אירועים פוליטיים. כשנתיים לאחר הפגנות אוסלו, צילמתי בהפגנת 'העם עם הגולן' בתל אביב. עמנואל שילה, עורך 'מקור ראשון' דאז, ראה את הצילום שהצגתי לו והציע לי עבודה קבועה בעיתון. לאחר מכן, התרחבתי גם לעבודה עם 'שבוע' וגופי תקשורת נוספים. לפני ארבע שנים 'ישראל היום' התחילו להעסיק אותי ומאז אני צלמת הבית בתחום יש"ע".

שנים רבות תיעדה צחי את ההתיישבות בגוש קטיף ורצועת עזה, כששנה לפני ביצוע תוכנית ההתנתקות ועד מספר ימים לאחר סיום ביצוע התוכנית צילמה צחי באינטנסיביות את יישובי הגוש וצפון השומרון ותיעדה באלפי תמונות את החיים ביישובים, ההפגנות והמחאות נגד ביצוע התוכנית ואת הריסות היישובים לאחר ביצוע הגירוש, זמן רב לאחר ההתנתקות המשיכה לצלם את החיים במגורים הזמניים ואת שיקום היישובים. על כך סיפרה צחי בראיון: "הייתי שם כדי להביא את הכאב של האנשים ולתעד מהזווית שלי". מתוך

// מאת: ענבל וייס

את המצלמה הראשונה שלה קיבלה מירי צחי בגיל 12 מאביה ומאז היא לא מפסיקה לצלם. כעת, היא יוצאת בקמפיין מימון המונים חדש לאלבומה החדש 'אדמה בלב אדם', בהוצאת ספ' רית בית אל, כמתנה להתיישבות ביהודה ושומרון החוגגת 52 שנה.

את מירי צחי, האישה והמצלמה קשה לתפוס לכמה דקות שיחה או מפגש. כמי שעסוקה תדיר בתיעוד וצילום כל התרחשויות שהיא ביהודה ושומרון, אין לה רגע דל.

"אבא היה פועל בנמל יפו, גדלתי על הים. משפחתי לא ניהלה אורח חיים דתי והים היה כל עולמו. כשהתאפשר, יצאנו עם אבא להפלגות מטעם הנמל.

לאחר בקשות והפצרות מצדי, אבא קנה לי מצלמה למרות שלא היה כסף לזה, היה כסף לאוכל וללימודים בלבד", היא מספרת איך הכל התחיל, "התחלתי לצלם, לימדתי את עצמי. לא היו לי מורים לצילום, ממילא לא כל כך אהבתי ללמוד. הייתי ילדה של טבע וים, אבל כשהתגייסתי לצבא ורציתי לצאת לקורס קצינות שאלו אותי איפה הבגרות שלי. זה היה השלב בו תפסתי את עצמי בידיים והשלמתי בגריוות לבדי. השלב הזה חייך אותי והעמיד אותי במקום. נרשמתי לאוניברסיטה העברית ולמדתי אמנות ותיאטרון, לאחר מכן למדתי רישום אצל יוסי שטרן בבצלאל וצילום במכללת בית וגן, במכללת אמונה ובסטודיו בתל אביב העמקתי בתחומי האמנות הפלסטית, ציור, רישום ופיסול. התעסקתי בכל סוגי האמנויות ולא הפסקתי ליצור".

ואז נעלמת קצת מהנוף

"לגמרי. סימתי את לימודי ולקחתי פסק זמן מהכל. גדלתי חמישה בנים, כשתוך כדי עשיית מעט מאוד דברים בן המקצוע. עסקתי מעט בכתיבה ועריכה ורק כשבני הקטן הגיע לגיל 4 החלטתי שאני חוזרת לאהבתי האמנותית. חזרתי לעולם הצילום ולקחתי עוד מספר קורסים. כל זה קרה ממש במקביל להסכמי אוסלו והיה לי מאוד חשוב

יב שי תיאנותי ינאש פא לע. במוקמ לע נוחטבה וקדם כל את הדיבט האנושי.

מה נמצא בספרך החדש 'אדמה בלב אדם'?

"אני מרגישה שהחיים 'מעבר לקו הירוק' הם עולם שלם שלא נמצא תדיר בכותרות.

מדובר בחיים רוויי אהבה, מאבקים, פיגועים, חקלאות ופריחה, יש אחיזה של עשר אצבעות בקרקע ויש באוכלוסייה ביהודה ושומרון כל כך הרבה יופי ושורשים שאני רואה וחווה ואני לא יכולה להתעלם מהם. זה ספר ראשון מסוגו, אף אחד לא עשה את זה בעבר. הספר מכיל בו זמנית כאב ושמחה, עצב, חורבן וצמיחה."

ספרי לנו על סיפור שנכנס לליבך במיוחד "קשה לבחור, אבל אחד הפרויקטים המרגשים שיצאו לי לתעד זו אדוה ביטון שביתה אדל נפגעה מאבן ולאחר מספר שנים נפטרה לצערנו. צילמתי את זירת הפיגוע, את הכסא הקטן של אדל עם פגיעת האבן. לאחר מכן צילמתי את השיקום של אדל כשהייתה בתרדמת, לאחר מספר שנים צילמתי לצערי את אביה נושא את גופתה הקטנה והשברירית מהאמבולנס לקבורה, וגם את הצמיחה - את ההיריון והלידה החדשה שזכתה לה אמה אדוה ומשפחת ביטון כולה. כשאני מצלמת סדרת תמונות שכזו אני מרגישה ניצחון ושהחיים חזקים מהכל.

סצנה נוספת שנחרטה בראשי היא תיעוד בין פלסטינים לחיילים. הייתי עדה לאשה צעירה שמשליכה אבן על חייל, איש הסהר האדום ניסה להסתיר לי בגופו את אותה צעירה. חיילי צה"ל רואים אף הם את הסיטואציה כולה ואני מתעדת הכל מהצד. החיילים אווזים בצעירה הפלסטינית ומנסים לעצור אותה ולפתע מגיעה משפחתה של הצעירה הזו - אימה, אחיותיה ובנות משפחה נוספות - אשר ניסו בכל כוחן למשוך אותה אליהן בצרחות אימים. תיעדתי את כל הסיטואציה מההתחלה ועד הסוף, מבחינתי חשוב לתעד את המציאות, אבל אני לא יודעת לעולם איזה חלק של הסיפור העיתון ייקח ולי תמיד חשוב להציג את הסיפור המלא."

מה הם החלומות שלך להמשך?

"האמת היא שאני חיה את החלום. חיה את הצילום. אני מרגישה שאני בשליחות בעולם. אני משתדלת להכניס תמיד זווית מיוחדת, אמירה אישית, נגיעה. אין מצב שיתפסו אותי בלי מצלמה, הצילום הוא ממש החיים שלי. אני רואה את העולם דרך עדשת המצלמה שלי. העדשה מגינה עליי משום שאני רואה מצבים מאוד קשים אך היא מפרידה ביני לבין הסצנה, והיא כמו מגינה עליי. אני יכולה לדמוע מאחורי העדשה. יש חציצה ביני לבין החיים. לטוב וללא טוב. המבט שלי על העולם הוא בזווית של צילום, גם אם בשבת אני לא אווזת מצלמה, הראייה שלי את סביבתי ואת האנשים שלצדי היא בעין צילומית."

בימים אלו מתקיים קמפיין "הדסטארט" לקראת הוצאת ספרה 'אדמה בלב אדם' בהוצאת ספרית בית אל. לרכישה חפשו בגוגל: 'אדמה בלב אדם'.

אנשים שאינם לבושים, לא אצלם מי שמבקש ממני מפורשות שלא לצלם. גם לא אכנע למי שיבקש לעשות שימוש לרעה בתמונותי. קשה לי גם עם עיוות המציאות, דווקא כמי שרואה את התמונה השלמה קרה לי לא אחת שמתוך מכלול של תמונות ורצף אירועים לוקחים יחידה בודדת ונותנים פרשנות שונה לחלוטין לכל הסיטואציה. אם ירצו למשל לקחת תמונה של נוער גבעות רועה צאן, ולכתוב שם כתוביות שהם גוזלים את עדרי הפלסטינים, אני לא אסכים לתת את תמונותי."

תפקידך העיתונאי גובר על תפקידך האחרים?

ינאש ימצע תא תספות ינא סימעפל. אל טלחהב שיו הדימבו המילא היצאוטיסב עגרכ תאצמנ הז תא השנא סידידצהמ ימל ריעהל יתלוכיב הלמנב תעגל תלגוסמ אלו תינוחמצ מג ינא. דימ יכוניח דיקפתב ימצע תא תאצומ ינא וכל, ימצעב מירענ יפלכ תומילא הארא מא מג. טעמ אל תוחוכ תא דימעהל ססאה אל, מוקמב הניאש

ממני להפקיד בכספת בית המשפט את הצילומים שצילמתי. לא ויתרתי והגשתי ערעור על כך לבית המשפט המחוזי. ב-3 בינואר 2012 בית המשפט המחוזי הפך את החלטת בית משפט השלום וקבע שלמעט מספר תמונות בודדות אין לי שום חובה למסור את התמונות למשטרה. הסאגה הזו לא הסתיימה שם, המדינה ערערה לבית המשפט העליון ובסופו שלב דבר הפקדתי מספר צילומים בכספת בית המשפט ואף אחד מעולם לא עשה בהם שימוש. עד היום נלמד פסק הדין הזה בחוגים למשפט."

מה נותן לך את הדרייב במקצוע?

"אני מאמינה באמונה שלמה שיש לי שליחות ותפקיד בעולם ואני רואה לנכון לתעד גם סבל וגם חוויה, גם טבע וגם בני אדם, גם יופי וגם כאב."

מה הם הקווים האדומים שלך?

"אני יודעת שאנשים נותנים בי אמון ואני לא משתמשת לרעה בתמונות שלי. לא אצלם

תצלומים מתוך הספר 'אדמה בלב אדם' שעתידי לראות אור בהוצאת ספרית בית-אל

בין המוס לקרמל

בשקט, אחרי כמה חודשים, חזרתי לחפש שוב עבודה בקונדיטוריה. הלב אמר את שלו. שנים חייתי בתודעה שאני צריכה לעשות משהו חשוב בחיים, משהו משמעותי. חלמתי לשנות את העולם, ופתאום באה לי הקונדיטוריה הזאת והתמכרתי. סתם עוגות, עוגיות, לחם. איפה תיקון עולם ואיפה זה.

תקופת ההתנתקות הייתה התקופה בה נבט בי החלום להיות עיתונאית. רציתי לתפור מחדש את הקרע העמוק שנפער בין הציבור החילוני לדתי. רציתי להראות לעולם שדתיים הם בסדר, הם נורמליים, ונחמדים, ובדיוק כמוכם. חוסר ההבנה וההיכרות בין שני המגזרים האלה פעמו בי בכאב גדול, והבטחתי לעצמי שכאחת שיודעת לכתוב, אני הולכת לשנות את זה. עם תחושת השליחות היומית הזו מפעמת בי הלכתי ללמוד תקשורת במטרה להיות עיתונאית ולהשפיע. והנה אני, צועדת בדרך. בינתיים אני בקונדיטוריה, ואולי לתמיד. אבל הקונדיטוריה היא לא הכל וגם לא תהיה. בין המוס לקרמל אני כותבת, מפרסמת, מנסה בדרכי שלי להיזז הרים - סנטימטר אחר סנטימטר. גם רומא לא נבנתה ביום אחד. וזה בסדר. החיים לוקחים אותנו לפעמים במסלולים מאוד מוזרים, לפעמים נגיע בסוף לאן שרצינו ולפעמים נגיע למקום אחר והוא יהיה טוב לא פחות. חלמתי לתפור את הקרע בעזרת הכתיבה, ואני עדיין רוצה, אבל בינתיים אני תופרת את הקרע בחיים הפרטיים שלי, בזוגיות הדתיונית שאני חיה בה, שכולה דו-קיום. בינתיים אני לומדת, מתרגלת כתיבה ומשייפת, לומדת את העולם הזה. אני חולמת ופועלת כדי שהעיתונות ההיא מהחלום עוד תגיע, שהרים ייזזו ודעות קדומות ישתנו, אך בינתיים אני סבלנית וסלחנית, בעיקר כלפי עצמי, על כך שהדברים לא קורים מהר ובמסלול ישרי כפי שחשבתי, ונותנת לדרך להפתיע אותי.

למדתי שהפתחות היא כמו עוגת שמרים, צריך לתת לה זמן. לא ציפיתי שיהיו בדרך עוגות שמרים. באמת שלא. אבל אם כבר לצאת אל הבלתי צפוי, אז בבטן מלאה קינמון ובלב גדוש סיפוק.

העולם שלי אומנם התרוקן כמעט לחלוטין מכל מה שהכרתי, אבל הוא התמלא במהרה בבצק רבון, בצק עלים, טמפרור שוקולד וחום. אם לא חום הלב אז לפחות חום התנור, והאהבה שהייתה לי מאז ומעולם לקונדיטוריה קיבלה פתאום זקיפות קומה וביטחון. אני יודעת מה אני עושה. כמה קל להנמיך לרגע את המחשבות המעיקות וללכת למקום הבטוח שבו אני מכירה את הבצקים והם מכירים אותי, ומגיבים בהתמסרות ליד הלשה, ללקקן שמלטף את המיקסר, לציפוי שוקולד חם.

קונדיטוריה היא לא תחום פשוט, אבל כבר אמרתי שאני תמיד הולכת בדרך המסובכת. אם יש בדרך שביל סלול, תמיד תמצאו אותי בשביל שלידי, נאבקת עם הקוצים והבורות. מן אופי כזה, שתמיד מסתבר. לא בכוונה. ועם האופי המסתבך הזה הלכתי לקונדיטוריה והתחלתי להפעיל מיקסרים שחולקים איתי את אותו מספר סנטימטרים בגובה, להרים גושי חמאה ששוקלים כמו ילדה בן חובה ולשקול שוקולד בקילוגרמים. נהניתי מכל רגע. הילדה הקטנה שצפתה בסרט "צ'רלי בממלכת השוקולד" וקינאה כל כך, מצאה את עצמה עובדת במקום שמייצר את אותו החלום המתוק הזה, מינוס נהר השוקולד.

וכנראה שלא התבגרתי, כי מעולם לא נמאס לי לנשנש את העוגיות שייצרנו, את שאריות הקרמים ואת השוקולדים (אח, השוקולדים!). יום אחרי יום הייתי חוזרת הביתה עם שאריות קמח על השיער ועם אור גדול בלב, עד שהתחלתי ללמוד באוניברסיטה, ודברים השתנו. הנסיבות קרו להן, כפי שהן נוטות לעשות, ונאלצתי למצוא עבודה חדשה. בין יום שני, יום הלימודים, למשנהו, מצאתי את עצמי בכל מיני עבודות אחרות, והנפש שלי המשיכה להתגעגע למתוק המתוק הזה. באותה תקופה אפיתי בבית כמו משוגעת כדי למלא את החסר.

הילדה שלי, מאז שהתחילה ללכת לנ, הייתה הילדה הזאת שמגיעה עם לחמניות כוסמין ביתיות ומלפפון חתוך בצורת לבבות. הילדה הזאת שאמא שלה פלצנית בריבוע אבל ממש נהנית לשחק עם אוכל, מה לעשות. בשקט

בכל פעם שהלב שלי עולה על גדותיו, המקפא מתמלא יחד איתו. הידיים כמו מעצמן מושטות למדף ספרי הבישול והאפיה, פותחות ספר ומדפדות, ולאט לאט נרקם בצק בתוך קערה, הגלוטן מתמתח, הסוכר והמלח - מהשקית של סלית ומשקיות הדמעות - מתערבבים זה בזה ונוצר משהו חדש, שלא היה שם קודם. ואני לשה לתוך הבצק הזה את כל הכעסים שלי, את התסכול, העצב והכאב. בכל תנועה של מפרק היד אני מקפלת לתוכו רסיסים של פחד ודאגה, מקפלת עליהם את הבצק ומותחת שוב.

לפעמים לאט לאט, עם תנועות הידיים, משתחרר הלב ומתרוקן, ואני מתחילה ללוש אל הבצק קצת תקוות, קצת אמונה, קמפוצ' חלומות. לפעמים קשה מדי, וגם אל מול הלחמניות התופחות בתנור אני יושבת ומרגישה את הלב ספוג עד כלות. בשני המקרים, זה ייגמר בערימת מאפים שתכנס אל הבטן שלי ואל המקפא. לפעמים, כשנחה עלי הרוח, אני שולחת גם לחברים.

הכנת אוכל זו תרפייה. על התובנה הזו קמו כל כך הרבה סוגים של תוכניות בישול סוחטות דמעות. גם אני מוצאת את עצמי במטבח כשמר לי, כשאני מתרגשת, כשאני צריכה לסדר את הראש - אבל במקום להעמיד קדירת חצילים אני ממתיקה את הנפש בסוכר. הרבה סוכר. המשפחה אומרת שבוורידים שלי במקום דם, זורם שוקולד. יש בזה מן האמת. אולי זה בגלל שיש לי את הכישרון המפוקפק לבחור תמיד בדרך הקשה יותר, הבלתי שגרתית, מה שהוביל את החיים שלי להיות לפעמים מורכבים נורא, וזן המורכבות הזאת אני בורחת אל הפשטות של השוקולד.

עוגיות, בניגוד לבני האדם, הן פשוטות. אם את יודעת מה את עושה, הן תמיד ייצאו אותו הדבר, רכות, ריחניות ומנחמות. במשבר הכי גדול שעברתי בחיי, כשמצאתי את עצמי פתאום מאבדת כמעט כל מה שהיה לי, קפצתי קפיצת התאבדות מטאפורית והשקעתי סכום כסף גדול - אסטרטוגי כמושגים שלי דאז - בלימודי קונדיטוריה. הגשמי חלום, ובדיוק בזמן, כי אחר כך החסכוניות נעלמו בבת אחת בנסיבות כואבות.

מה יקרה

שני | 10 ביוני

עקיבא בחמדת / ז' בסיון 10 ביוני

עקיבא בסבב הופעות קיץ בדרך לאלבום שני מגיע למופע להקה חגיגי בבקעת הירדן. "אל תעזבי ידיים", "לך לך", "הכל עוד אפשרי" וכל השירים האהובים עליכם בערב מרגש שלא ישאיר אתכם אדישים. בשעה 20:30 באמפי של היישוב חמדת. לפרטים והזמנות: 02-9941410

סטריט בול אפרת-גוש עציון / ז' בסיון 10 ביוני

ממשיכים את המסורת הייחודית באסור חג שבועות בו משתתפים מעל 300 ילדים בכל הגילאים מכיתות ג' עד בוגרים מכל רחבי גוש עציון ומאפרת. בנות בין השעות 14:00 - 18:00, מבוגרים בין השעות 18:00 - 22:00, במתנ"ס הדקל אפרת. www.mathnasetzion.com פרטים והרשמה באתר.

מה קשור במעלה אדומים / י"ב בסיון 15 ביוני

השלישייה המופלאה שהחלה את דרכה בתכניתו של יצפאן, סימנה כיוון חדש בסצנת הבידור והגיעה יש ללב הקונצרט. מאחוריה 1,000 הופעות מונוט, פינות ואירוח בתכניות הטלוויזיה. לפרטים והזמנות: 02-5444100

שבוע הספר ביהודה ושומרון

ארא שבוע הספר העברי אשת תשע"ט יקיימו התאחדות החוציאים לאור ומשרד התרבות והספורט בשיתוף עם הרשויות המקומיות ירידים מחוקרים ביהודה ושומרון.

און שבות (10.06), סערי תקווה (12.06), תקוע (11.06),

נחל קנה (13.06), רבבה (17.06), און מורה (18.06),

קרני שומרון (19.06), פסאט (20.06).

צור איתנו קשר > שליחי הציבור שלך מבית מקור ראשון

טלפון: *9248 | מסרון: 035447422 | מייל: MENUIIM@MAKORRISHON.CO.IL

גבאי/ איש קשר אנא צור קשר ובדוק אתנו שבית הכנסת שלך רשום עם פרטים מלאים.

חוצים אהינד לאלפי בגא אב בצבאו הגא? איתנו אתם יכולים!

- הפכה שבוית אל אלוני פריש השבוע ופריסוס באלפי בגא הכנסת בראבי האלף
- הצבאק מוצאית בבגא הכנסת ומינימום צבאק • ציווי ישיב בנל ראבי האלף

לא קיבלת העלוני? צור קשר: *9248

לרשותנו מאגר ממוחשב של כל בתי הכנסת כולל- רשימת גבאים להפצה ממוקדת לפי קהל היעד

אפריט: 052-8908518 - חצוי בן הגוי

חשוב לך שעלוני השבת גיעו לבית הכנסת שלך?

העלוני מגיעים אך הכמות לא מספיקה?

נא לקבל אלוני אלוני זק: אבא אלוני יוסיט ואוסניט בגא ססר גנמית צבאק וכו -

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

אליעזר רוזנפלד, ששכל את בנו מלאכי הי"ד בפיגוע טרור לאחר שחזר ממשחק כדורסל עם חבריו. במשחק עצמו, גברו הצהובים בלי להתאמץ 55:29 כשבסיום ירד הקהל למגרש כדי להצטלם עם שחקני העבר **4**.

יום שחרור חברון בבית המדרש של ישיבת שבי חברון בעיר האבות, ציינו מאות תלמידים ובוגרים בתפילה חגיגית ובריקודים 52 שנה לשחרור ירושלים והעיר חברון. בסעודת ההודיה מסר שיעור ראש הישיבה הרב חננאל אתרוג, אשר אמר: "יום שחרור ירושלים יום שחרור חברון שאחריו הם ימים גדולים המלמדים אותנו כי על אף כל הקשיים והסיכוכים אנחנו יודעים שאורה של ירושלים ינצח" **5**. ביום שלמחרת, נצבעו רחובות חברון בדגלי ישראל, בעת שהתקיימה שם התהלוכה המסורתית ליום שחרור חברון. מאות ילדים התהלכו בשירה ובריקודים לעבר מערת המכפלה, אשר שוחררה על ידי הרב גורן במלחמת ששת הימים.

חוזרים לגוש לרגל יום ירושלים כינסו אנשי בית ספר שדה כפר עציון את לוחמי החטיבה הירושלמית וילדי כפר עציון ערב קום המדינה על מנת להביע הערכה והוקרה למי שאפשרו אחרי 19 שנה לחזור אל ההר. **מוני בן ארי** ששימש מ"מ בסיירת החטיבה שיתף כמה שעבר על אנשיו בימים ההם: "לחמנו בירושלים ומשם נענו דרומה לגוש עציון, חלק מהמקומות לא היו זרים לי, הכרתי אותם. מצינו היינו כל עסוקים בלחימה, ביעדים שלנו. כך יצא שרק אחרי ששיחררו את הגוש, עצרנו לנוח והדלקנו רדיו. שמענו את הקלטות הקשר לראשונה והבנו שירושלים העתיקה חזרה לידנו" **3**. **ירון רוזנטל** מנהל בית הספר הקפיד להזכיר את תרומתה של החטיבה לשחרור העיר "חלק נכבד מהתוכניות המבצעיות החטיבה כתבה, כולם מכירים את הצנחנים בכותל אבל זו החטיבה הירושלמית ששחררה את דרום העיר, שהקל על אחרים את העבודה". אנשי החטיבה הודו לו מאוד על המילים החמות והביעו צער שאינם זוכים למספיק הערכה על תרומתם במקומות אחרים.

משחק גורלי לעיני כ-300 משתתפים, נערך השבוע באולם הספורט בעפרה משחק ידידות בין קבוצת הוותיקים של מועדון הכדורסל מכבי תל אביב בהובלת שחקן העבר **דורון גמצי** לנבחרת המועצה האזורית מטה בנימין. ראש המועצה **ישראל גנץ** בירך את קבוצת מכבי על ההגעה לבנימין ועל שיתוף הפעולה בין המועצה לאלופת המדינה: "אנחנו שמחים לארח את ותיקי מכבי תל אביב בעפרה ולחזק את הקשר בין המועדון לתושבי המועצה. החיבור הזה חשוב כדי להנחיל את ערכי הספורט לילדים ולנוער ואנחנו נמשיך אותו". באירוע נאם גם

אורות במזרח השבוע נערך כנס "ליבי במזרח", שיזמה מכללת אורות ישראל באלקנה, במטרה להעצים את המחקר בעולמם של חכמי המזרח. השנה התמקד הכנס בקשרים שבין רבני אשכנז וחכמי המזרח. בין משתתפי הכנס: פרופ' **משה בר אשר**, פרופ' **יובל סיני**, פרופ' **בן ציון רוזנפלד** ועוד. דיקן המכללה **הרב ד"ר משה רחמי**: "הדות המזרח ותרבותה העשירה ממתנות ליישום החלטות וועדת ביטון. הכנס הזה נועד לאפשר נדבך נוסף של גילוי וחשיפה לכך" **1**.

זוכרים ומוקירים ערב מרגש ומיוחד התקיים לפני מספר ימים במתנ"ס גוש עציון כאשר חברי חבראי ב' בבני עקיבא קיימו ערב הוקרה לוותיקי ומייסדי היישובים בגוש עציון. הערב עסק בחיבור הבין דורי והעברת מקל העשייה מהדור המייסד לדור הממשיך. במהלך הערב שמעו חברי התנועה את סיפורם האישי של ותיקי היישובים: **שרה פריד**, **שיקה נואה אופנהיים**, **אנדי ערמון**, **חיים ויפה מקובסקי**, **יוסף ומרגלית באשר ואודי לביא**. לאחר הסיפורים החשובים, העניקו חניכי בני עקיבא לוותיקים מדליות של ידידי התנועה ותעודות הוקרה. בסיום הערב התכנסו כולם לערב שירה לכבודה של ירושלים **2**.

40 לאלון מורה השבוע ציינו באלון מורה כחלק מתגיגות 40 שנה להקמת יישוב, ערב הוקרה לוותיקי היישוב ומייסדיו. בערב נשאו דברי ברכה ח"כ **בצלאל סמורטץ**, ראש המועצה האזורית שומרון **יוסי דגן** ויו"ר מזכירות היישוב **שרה דמסקי**. במהלך הערב עלו לבמה בזה אחר זה מייסדי היישוב, שם הוענקו להם תעודת הוקרה וזר פרחים חגיגי. את הערב ליווה בנגינתו הזמר **אריאל הורביץ**. בנה של נעמי שמר ז"ל, אשר ידועה אהבתה למפעל ההתיישבות. במהלך הערב הוקרנו קטעי וידאו מיוחדים המתעדים את סיפורי המייסדים ונחנך ארכיון אלון מורה, הארכיון הראשון בשומרון שינוהל על ידי **ד"ר אלונה הורנשטיין**.

ליהודית קצובר ונדיה מטר
ברכות לרגל זכייתן בפרס
מוסקוביץ' לציונות "עוז ציון"
על פועלכן החשוב למען
ההתיישבות
ביהודה, שומרון ובקעת
הירדן ולהחלת הריבונות.

בית מועצת יש"ע

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: מירי צחי, אולפני חן צלמים, מוריאל עקנין, עמיחי נועם, ישיבת שבי חברון, אלישיב לוינת, זוהר שטרית, ספריית בית-אל, יהושע מנסל, מנדי הכטמן
הפקה: **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** Lishka@myesha.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
ביהודה שומרון וחבל עזה
מועצת היישובים היהודיים
רמת הגולן 55, ירושלים
טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il